

ת"פ 37655/12/11 - בעניין: מדינת ישראל, על ידי ענף תביעות, מחוז ירושלים, המאשימה נגד ש י, הנאשם

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 37655-12-11 מדינת ישראל נ' י

ת"פ 54676-12-13 מדינת ישראל נ' י (עציר)

ת"פ 13548-08-13 מדינת ישראל נ' י

ת"פ 14750-02-12 מדינת ישראל נ' י (עציר)

פ"א 365939-14

בפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין:

מדינת ישראל

על ידי ענף תביעות

מחוז ירושלים

המאשימה

נגד

עמוד 1

הנאשם

גזר דין

1. נגד הנאשם, תושב ירושלים, יליד שנת 1990, הוגשו 5 כתבי אישום בגין עבירות אלימות וסמים. במסגרת הסדר טיעון, הורשע הנאשם בכל המיוחס לו והוא נשלח לשירות המבחן להכנת תסקיר ולממונה על עבודות השירות להכנת חוות דעת.

בת"פ 14750-02-12 הורשע הנאשם בעבירה שעניינה החזקת סם לצריכה עצמית בכך שביום 5.10.09 החזיק בביתו סם מסוג חשיש במשקל 0.33 גרם נטו.

בת"פ 13548-08-13 הורשע בעבירה שעניינה החזקת סם לצריכה עצמית בכך שביום 4.9.12 החזיק בביתו סם מסוג חשיש במשקל 0.44 גרם.

בת"פ 37655-12-11 הורשע בעבירות שעניינן החזקת סם לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית, בכך שביום 22.6.10 החזיק בביתו סם מסוג קנבוס במשקל 0.75 גרם נטו וכלים המשמשים להכנת סם או שימוש בו.

בת"פ 54676-12-13 הורשע הנאשם בעבירות איומים ותקיפה סתם שהופנו כנגד אמו, הגב' א י (להלן: **"המתלוננת"**) עמה התגורר אותה העת.

על פי האישום הראשון בכתב אישום זה, ביום 29.5.13, בעקבות ויכוח בין הנאשם לבין המתלוננת על רקע של רצונה של המתלוננת שהנאשם יעזוב את הדירה בה התגוררו, הדף הנאשם חפצים שהיו מונחים על השולחן, הרים את ידו באופן מאיים ואמר למתלוננת "אני לא יודע מה אעשה לך".

על פי האישום השני, ביום 13.9.13, זרק הנאשם לעבר המתלוננת נעליים ומזלגות. הנעליים פגעו במתלוננת ברגלה.

בפ"א 365939-14 הורשעה הנאשם בעבירות שעניינן תקיפה סתם ואיומים ב-2 אישומים נפרדים.

על פי אישום אחד, ביום 7.7.14 תקף הנאשם את אמו ברגלה, בדרך שאינה ידועה למאשימה.

עמוד 2

על פי אישום שני, ביום 1.8.14 איים הנאשם על אמו באומרו שאם עוד פעם אחת היא תדבר אתו או עם חברתו, הוא "יטפל" בה.

תסקיר שירות המבחן

2. שירות המבחן ערך 3 תסקירים במועדים 1.7.14, 21.9.15 ו- 15.5.16, מהם עולה כי הנאשם מוכר לשירות המבחן משנת 2012, כאשר לצד תקופות בהן שיתף פעולה, היו תקופות בהן ניתק כל קשר עם שירות המבחן.

מהתסקירים עולה, כי הנאשם גדל בתנאי מצוקה וחוסר יציבות בכל תחומי חייו לצד אם שאינה בקו הבריאות, הסובלת מקשיים נפשיים בגינם התקשתה לספק לנאשם את צרכיו ולהוות עבורו דמות סמכותית.

שירות המבחן התרשם ממערכת יחסים מורכבת בין הנאשם לבין אמו בה הנאשם תפקד כ"ילד הורי" ונתגלה בה קושי בנפרדות.

בעברו של הנאשם התנהגות בעייתית ומעורבות בפלילים כאשר ברקע שימוש בסמים באופן מזדמן בנסיבות חברתיות.

במהלך ניהול ההליכים בפניי הורשע הנאשם בעבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש (ת"פ (שלום-ת"א) 40971-09-15) בגינן ריצה 5 חודשי מאסר. לאחר שחרורו ובעקבות פניות חוזרות מצד שירות המבחן, נערכה פגישה בין הנאשם לבין השירות, במהלכה נבדקו צרכיו הטיפוליים, מצב שימושו בסמים ובשלותו להשתלב בטיפול.

הנאשם ביטא הבנה לנטייתו לאימפולסיביות וקושי לשלוט בכעסים ומסר כי בעת מאסרו, עבר טיפול ממוקד בתחום ועיבד את דפוסיו אלו.

עוד שיתף הנאשם את שירות המבחן כי לאחר שחרורו ממאסר החל לעבוד לסירוגין בשתי עבודות, שכר דירה בתל אביב והוא משקיע את מיטב כוחותיו בשמירה על אורח חיים מסודר ועצמאי.

הנאשם שלל קיומה של בעיית התמכרות לסמים וטען כי מאז שחרורו ממאסר לא עשה שימוש בסמים, אך לא התייצב למספר בדיקות לאיתור סמים שאליהן זימן אותו שירות המבחן, והתנגד להמלצה להשתלב בהליך טיפולי.

שירות המבחן מציין תחת גורמי הסיכון את נסיבות חייו המורכבות, דפוסיו השוליים, התנהלותו התוקפנית והאימפולסיבית, עברו הפלילי וקשייו בקבלת סמכות. נוכח אלו סבור שירות המבחן, כי יש מקום לשלב את הנאשם בטיפול, אך הנאשם אינו פנוי כיום לעמוד במחויבות הנדרשת בהליך טיפולי.

לצד זאת, נוכח שחרורו של הנאשם ממאסר לפני מספר חודשים והרושם שנוצר לפיו הוא עושה מאמצים רבים לשקם את חייו ולהתמיד במישור התעסוקתי, ממליץ שירות המבחן להימנע מהשתתף מאסר בפועל על הנאשם, ולו לריצוי בדרך של עבודות שירות, נוכח החשש שזה יסיגו אחר.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

3. בהחלטה מיום 10.7.16, לאחר שהנאשם וב"כ נתנו הסכמה לכך, נשלח הנאשם לממונה על עבודות השירות להכנת חוות דעת והוא זומן לפגישה ליום 23.11.16. הנאשם לא התייצב לפגישה זו, וגם לא לפגישה נוספת שאליה הזמן ביום 11.12.16.

לנאשם ניתנה הזדמנות נוספת להתייצב בפני שירות המבחן, ולאחר שעשה כן ובדיקה שמסר נמצאה נקייה מסמים, מסר הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 26.1.7, כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות, והמליץ על השמתו במנהל הקהילתי בארמון הנציב לצורך ביצוען.

טיעוני הצדדים לעונש

4. הצדדים טענו לעונש ביום 21/2/2016 ובדיון שהתקיים ביום 29/5/2016 השלימו טיעוניהם.

בטיעוניה לעונש התייחסה התביעה לעברו הפלילי של הנאשם בעבירות דומות ולעובדה שלא שיתף פעולה עם שירות המבחן ודחה את ההצעה להשתלב בהליך טיפולי.

בהתייחס למתחמי הענישה בתיקים השונים טענה התביעה כי בכל אחד מהתיקים, נע מתחם הענישה בין מאסר מותנה וקנס למאסר קצר בפועל, ובנסיבות העניין עתרה להשתתף 6 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלת המאסר המותנה העומד כנגד הנאשם, לריצוי במצטבר.

הסנגורית הדגישה מנגד, את נסיבות חייו העגומות של הנאשם ואת יחסיו המורכבים עם אמו.

ביחס לעבירות הסמים שנעברו בין השנים 2009-2012 ציינה את חלופי הזמן הארוך ממועד ביצוען ואת כמות הסם המזערית שנתפסה ברשות הנאשם.

בהתייחס לעבירות הסמים הפנתה הסנגורית לתסקירים מהשנים 2014-2015 אשר דיווחו על ניקיון מסמים, במובחן מהתסקיר האחרון שהוגש אשר בו כל שצוין הוא שהנאשם לא התייצב לבדיקות שתן.

כראיה לעונש הגישה הסנגורית את ההודעות בתיק החקירה לצורך התרשמות מאופי האירועים (סומנו נ/1-נ/2) וכן את בקשתה של אם הנאשם להקל בעונשו (מסומן נ/2).

תוך התייחסות לנסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם ולשינוי שערך, להתמדתו בעבודה ומועמדתו לניהול המסעדה בה הוא עובד, ביקשה הסניגורית ליתן משקל לשיקום שעובר הנאשם.

בדבריו האחרונים לבית המשפט, תיאר הנאשם את המכשולים שעמדו בדרכו לאורך שנות חייו, השפעת המאסר שריצה לאחרונה על התנהלותו ורצונו לחיות חיים נורמטיביים.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

5. מתחם העונש ההולם נקבע על פי תיקון 113 לחוק העונשין, בהתאם לערכים המוגנים בעבירות הנדונות, מידת הפגיעה בערכים אלו, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובהתחשב בפסיקה הנוהגת.

ת"פ 14750-02-12

בתיק זה הורשע הנאשם בעבירה שעניינה החזקת סם לצריכה עצמית (חשיש במשקל 0.33 גרם נטו).

הערך החברתי המוגן בעבירות סמים הינו החובה להגן על בריאותו ושלומו הפיסי והנפשי של הציבור.

בתי-המשפט חזרו על הצורך להשית ענישה מחמירה ומרתיעה בגין עבירות הסמים השונות. כב' השופטת ברלינר התייחסה בע"פ 170/07 **מטיס נ' מדינת ישראל** (מחוזי ת"א) לשימוש עצמי בסמים מסוג קנאביס וחשיש:

"אכן הסם שמדובר בו בתיק הנוכחי הוא קנבוס שמוגדר כ"סם קל". לרוע המזל סמים קלים מהווים לעיתים קרובות את יריית הפתיחה להתמכרות לסמים קשים יותר שלא לדבר על כך שגם בשימוש בהם עצמם טמונה סכנה".

בנוגע לעבירה של שימוש לצריכה עצמית, אפנה עוד לת"פ 12-09-18306 **מדינת ישראל נ' סאמר פח'ר אלדין ואח'** (פורסם בנבו, מיום 3.4.11), שם נאמר:

"עבירת השימוש בסם לצריכה עצמית מהווה היא את דלת הכניסה אל עולם הפשע. אל לו לבית המשפט לזלזל בחומרתה של עבירה זו אשר לעיתים רבות יש בה כדי להוביל את אותו אדם אשר נוהג להשתמש בסמים אל עבר ביצוע עבירות חמורות יותר כגון גניבה, פריצה,

שוד ועבירות אלימות נוספות שכל מטרתן להביא ליכולת מימון הסמים והצריכה במיוחד על רקע מצב כלכלי ונסיבות אישיות כמו אלו אשר צוינו בפניי. על בית המשפט להעביר מסר חד וברור אף ביחס לאלה המשתמשים בסם לצורך צריכה עצמית ולא להמתין עד להסתבכותם בעבירות סמים חמורות יותר. אין ספק, כי השלב הבא לאחר שימוש בסמים לצריכה עצמית, הינו שלב חמור יותר ביחס לביצוע עבירות סם חמורות שיש בהן לפגוע בחברה כולה".

עיון בפסיקה מעלה כי טווח הענישה המקובל בעבירה זו שביצע הנאשם, בנסיבות דומות נע בין מאסר מותנה בלוויית עונשים נוספים לבין מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות(רע"פ 6138/09 איליה פרדזב נ' מדינת ישראל (2.8.2009), ת"פ (מחוזי-פ"ת) 32746-11-09 מדינת ישראל נ' ביטון ואח' (16.5.2010))

בהתאם לכללי הבניית ענישה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בודדים.

ת"פ 13548-08-13

גם בתיק זה הורשע הנאשם בעבירה שעניינה החזקת סם לצריכה עצמית (חשיש במשקל 0.44 גרם) ובהתאם למפורט לעיל, יש לקבוע מתחם זהה, הנע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשים בודדים.

ת"פ 37655-12-11

בתיק זה הורשע הנאשם בעבירות שעניינן החזקת סם לצריכה עצמית (קנבוס במשקל 0.75 גרם) והחזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית.

על אף הכמות שנתפסה ברשות הנאשם המגיעה לכדי אישום בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, הורשע הנאשם בעבירה של החזקה לשימוש עצמי.

גם בתיק זה אני סבור כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר.

ת"פ 54676-12-13

הנאשם הורשע בתיק זה בעבירות איומים ותקיפה סתם שהופנו כנגד אמו, עמה התגורר אותה העת.

מאחר שמדובר בשני אירועים נפרדים שבוצעו בהפרש של 4 חודשים זה מזה, אקבע מתחם נפרד לכל אחד מהאישומים.

הערך המוגן בעבירת האיומים בה הורשע הנאשם הינו הזכות לביטחון, לשלוות נפש ולחירות פעולתו של הפרט (ראה:

רע"פ 2038/04 למ נ' מדינת ישראל).

מידת הפגיעה בנסיבות המתוארות באישום זה הינה בינונית-גבוהה, שכן הדברים הושמעו נגד אמו של הנאשם וכללו איום על פגיעה בה.

הערך החברתי בעבירה שעניינה תקיפה סתם הינו הגנה על שלמות גופו של הפרט. במקרה שבפני מדובר בפגיעה משמעותית שכן הנאשם ביצע את העבירה כלפי אמו, תוך פגיעה בערכי ההגנה על התא המשפחתי.

בהתחשב בערכים המוגנים ובמידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובפסיקה הנוהגת אני קובע כי מתחם העונש ההולם לכל אחד מן האירועים נע בין ענישה צופה פני עתיד בדמות מאסר מותנה עד ל-6 חודשי מאסר בפועל, שאפשר כי ירוצו בדרך של עבודות שירות.

פל"א 365939-14

בתיק זה הורשעה הנאשם על יסוד הודאתו בעבירות שעניינן תקיפה סתם ואיומים, אשר אף הן הופנו כנגד אמו. נוכח זהות המתלוננת וסמיכות הזמנים אני סבור כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכתב האישום כולו.

בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בערכים המוגנים אני סבור כי מתחם הענישה בתיק פל"א 365939-14 נע בין ענישה צופה פני עתיד בדמות מאסר מותנה עד ל-6 חודשי מאסר בפועל, שאפשר כי ירוצו בדרך של עבודות שירות.

העונש המתאים לנאשם

6. בגזירת העונש המתאים לנאשם וכקבוע בסעיף 40 יא' לחוק, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, ועליהן ניתן ללמוד מטיעוני הצדדים ומתסקיר שירות המבחן.

הנאשם בן 26 שנה, הודה בביצוע העבירות ונטל אחריות על ביצוען.

לנאשם עבר פלילי, הכולל הרשעה בעבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש- בן זוג, אותן ביצע בחודש 9/2015, תוך כדי ניהול ההליכים בתיקים שבפניי. אלו וגם מאסר מותנה העומד כנגדו לא הביאו להרתעתו מפני ביצוע עבירות פליליות.

נוסף על זאת, לנאשם הרשעות במספר עבירות גניבה, איומים, מספר עבירות תקיפה סתם, החזקה ושימוש לצריכה עצמית ופציעה, אותן ביצע בהיותו קטין.

כאמור, לנאשם מאסר בר הפעלה בן 45 יום שהושת נגדו ביום 14/12/2009 (במסגרת ת"פ 915/07), להפעלה בת"פ 37655-12-11.

בעברו של הנאשם שימוש בסמים. הנאשם לא התייצב לבדיקות לאיתור שרידי סם במסגרת שירות המבחן אליהם זומן בשנה האחרונה, אך חוות דעת הממונה על עבודות השירות, מתארת כי בדיקה שהנאשם ערך נמצאה נקייה משרידי סם.

להערכת שירות המבחן, הנאשם זקוק לטיפול אך אינו פנוי ואינו בשל בשלב זה של חייו להתחייב ולהתמיד בהליך טיפולי.

לצד אלו, יש לקחת בחשבון את תנאי גדילתו של הנאשם ללא דמות הורית מכילה, מכוונת ומציבת גבולות ואת העובדה שהנאשם שומר על יציבות תעסוקתית לאחרונה, שוכר דירה ומתנהל באופן עצמאי.

עם זאת, למרות השיפור ושינוי הדרך לא השכיל הנאשם ליטול את היד שהושטה לו וסירב להשתלב בטיפול, וכאמור, לאחרונה שוחרר ממאסר בן 5.5 חודשים בגין עבירת אלימות שביצע בחודש 9/2015.

עיינתי בבקשת אמו של הנאשם להקל בעונשו (נ/3) ובו היא מגוללת את קשייה לאורך השנים, אשר כפו על הנאשם התבגרות בטרם עת והשפיעו על מהלך חייו. עוד תיארה האם את השינוי שעבר הנאשם לאחרונה וביקשה כי בית המשפט יתן לנאשם הזדמנות להוכיח כי עלה על דרך אחרת. עיינתי גם במכתבו של הנאשם לבית המשפט (הוגש ביום 6/2/17) בו הביע את חששו מפני השלכות הרשעתו בתיקים שבפניי, ביטא חרטה על מעשיו ושיתף ברצונו לנהל אורח חיים נורמטיבי.

7. לאחר שקלול כל האמור לעיל, ראיתי להימנע מהשתת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח ואסתפק בעונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

לפיכך, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר אשר ירצו בדרך של עבודות שירות. הממונה מתבקש לקבוע מועד תחילת ביצוע העבודות, ולדווח לבית המשפט, ללא צורך בקיום דיון. החלטה תינתן ותישלח לצדדים.
- ב. עונש מאסר בן 45 יום שהושת על הנאשם בת.פ. 915/07 מופעל בזאת, בחופף לעונש המאסר האמור בסעיף 1 לעיל.
- ג. שלושה חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 36 חודשים מהיום, אם יעבור הנאשם משך תקופה זו

עבירות אלימות נגד הגוף.

ד. 3 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 36 חודשים מהיום, אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירות איומים.

ה. חודשיים מאסר וזאת על תנאי למשך 36 חודשים מהיום, אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים[נוסח חדש], תשל"ג-1974.

ו. מורה על השמדת הסמים.

העתק יישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' אדר תשע"ז, 5 מרץ 2017, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד דינה דוד, הנאשם ובא כוחו עו"ד מירה אמסלם - בית און.